

dokumentacyjnie.

2. Brak danych źródłowych i metadanych

Załączony materiał fotograficzny nie zawiera danych źródłowych ani metadanych umożliwiających weryfikację jego autentyczności. Brak informacji o:

- dacie i czasie wykonania zapisu zapisanych w strukturze pliku,
- wersji oprogramowania urządzenia,
- ewentualnych ingerencjach w materiał,
- sposobie synchronizacji czasu systemowego urządzenia.

Materiał pozbawiony tych danych nie pozwala na weryfikację jego pochodzenia, ciągłości i integralności.

3. Raport z urządzenia nie jest dokumentem urzędowym

Raport z urządzenia rejestrującego nie stanowi dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 194 k.p.k. stosowanego odpowiednio na mocy art. 8 k.p.w. i nie korzysta z domniemania prawdziwości. Stanowi wydruk automatycznie wygenerowany przez urządzenie techniczne, który wymaga weryfikacji procesowej na podstawie pełnej dokumentacji technicznej i metrologicznej. Bez tej dokumentacji nie może stanowić samoistnej podstawy przypisania odpowiedzialności.

4. Brak dokumentacji sygnalizacji świetlnej

Organ nie przedłożył dowodów potwierdzających prawidłowość działania sygnalizacji świetlnej w dniu i godzinie zdarzenia. Brak jest dokumentacji sprawności technicznej sygnalizatora, synchronizacji z urządzeniem rejestrującym oraz zgodności czasów świateł z wymogami rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych. Załączone fotografie nie pozwalają ustalić, w którym momencie względem zmiany sygnału pojazd przekroczył linię zatrzymania ani jaki był rzeczywisty czas ekspozycji sygnału czerwonego.

II. ZASTRZEŻENIA PROCEDURALNE

1. Naruszenie prawa do zapoznania się z materiałem dowodowym

Wezwanie do złożenia wyjaśnień zostało skierowane bez uprzedniego umożliwienia zapoznania się z pełną dokumentacją dowodową, w tym z dokumentacją techniczną i metrologiczną urządzenia, protokołami legalizacji oraz danymi źródłowymi materiału fotograficznego. Żądanie zajęcia stanowiska bez dostępu do materiału dowodowego narusza art. 10 § 1 k.p.a. oraz art. 16 § 1 k.p.w., a także prawo do obrony wynikające z art. 42 ust. 2 Konstytucji RP oraz art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

2. Naruszenie zakazu samooskarżania

Żądanie wyjaśnień bez uprzedniego wykazania przesłanek odpowiedzialności przenosi ciężar dowodu na stronę, co narusza zasadę nemo tenetur se ipsum accusare. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego oraz ETPC, ciężar dowodu w postępowaniach represyjnych spoczywa wyłącznie na organie.

3. Niedopuszczalna automatyzacja postępowania

Sposób prowadzenia postępowania polegający na wezwaniu do zajęcia stanowiska wyłącznie na podstawie wydruku z urządzenia automatycznego, bez pełnej weryfikacji materiału dowodowego przez organ, stanowi niedopuszczalną automatyzację postępowania represyjnego sprzeczną z zasadą prawdy obiektywnej oraz zasadą czynnego udziału strony.

III. NIEMOŻNOŚĆ WSKAZANIA OSOBY KIERUJĄCEJ POJAZDEM

1. Brak możliwości identyfikacji kierującego na podstawie załączonego materiału

Załączony materiał fotograficzny nie umożliwia identyfikacji osoby kierującej pojazdem. Fotografie wykonane z dużej odległości, pod kątem uniemożliwiającym rozpoznanie cech biometrycznych, w warunkach ograniczonej widoczności oraz przy niskiej rozdzielczości obrazu, nie pozwalają na ustalenie:

- rysów twarzy,
- płci kierującego,

- wieku,
- jakichkolwiek innych cech indywidualnych.

Materiał dokumentuje obecność pojazdu w miejscu i czasie wskazanym przez organ, nie zaś tożsamość osoby kierującej tym pojazdem.

2. Brak pewnej wiedzy - rozróżnienie od odmowy współpracy

Niniejszym wyjaśniam, że nie odmawiam współpracy z organem ani nie uchylam się od obowiązków wynikających z przepisów prawa. Nie posiadam jednak pewnej i obiektywnie potwierdzonej wiedzy co do tego, kto w dniu 16 maja 2026 r. o godzinie ■■■:■■■:■■■ kierował pojazdem marki ■■■■■■■■■■ o numerze rejestracyjnym ■■■■■■■■■■. Pojazd znajduje się w moim posiadaniu, jednak nie dysponuję obecnie obiektywnymi podstawami pozwalającymi na jednoznaczne przypisanie korzystania z pojazdu konkretnej osobie w dacie i czasie wskazanym przez organ.

Wskazanie osoby wyłącznie hipotetycznie lub na podstawie domysłów mogłoby prowadzić do podania nieprawdziwych informacji, co byłoby sprzeczne z obowiązkiem rzetelności. Podkreślam, że niniejsza sytuacja nie stanowi uchylania się od wskazania kierującego w rozumieniu art. 96 § 3 k.w., lecz jest wynikiem obiektywnego braku wiedzy uniemożliwiającego odpowiedzialne wypełnienie obowiązku informacyjnego.

3. Odpowiedzialność nie może opierać się na domniemaniach

Odpowiedzialność wykroczeniowa ma charakter osobisty i nie może być przypisana wyłącznie na podstawie domniemania wynikającego z faktu posiadania pojazdu. Zgodnie z art. 78 § 1 k.p.w. w związku z art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w., jeżeli tożsamość sprawcy wykroczenia nie może być ustalona w sposób nie budzący wątpliwości, postępowanie podlega umorzeniu. Ciężar ustalenia tożsamości sprawcy spoczywa na organie i nie może być przenoszony na właściciela pojazdu.

IV. WYJAŚNIENIA CO DO ISTOTY ZDARZENIA

W przypadku gdyby organ ustalił w sposób nie budzący wątpliwości, że w dniu zdarzenia to ja kierowałam pojazdem, podnoszę następujące zastrzeżenia. Jeżeli pojazd przekroczył linię zatrzymania w momencie zmiany sygnalizacji,

mogło to nastąpić w strefie dylematu, gdy zatrzymanie przed linią było niemożliwe lub stwarzało zagrożenie bezpieczeństwa ruchu. Z załączonych fotografii nie wynika jednoznacznie, w którym momencie względem zmiany sygnału pojazd przekroczył linię zatrzymania oraz jaki był rzeczywisty czas ekspozycji sygnału czerwonego.

Załączone fotografie przedstawiają sytuację z perspektywy urządzenia rejestrującego, nie z perspektywy kierującego. Ocena prawidłowości zachowania wymaga uwzględnienia rzeczywistej widoczności sygnalizatora w momencie podejmowania decyzji, dynamiki ruchu pojazdu oraz warunków drogowych.

V. WNIOSKI

Na podstawie art. 5 § 1 pkt 1 i 2, art. 5 § 2, art. 62 § 2 k.p.w. w związku z art. 7, art. 8, art. 9 oraz art. 10 k.p.a. oraz art. 42 ust. 2 Konstytucji RP wnoszę o:

1. umorzenie postępowania z uwagi na brak dostatecznych podstaw faktycznych i dowodowych (art. 5 § 1 pkt 1 k.p.w.);
2. ewentualnie – umorzenie postępowania z uwagi na brak możliwości ustalenia w sposób nie budzący wątpliwości tożsamości sprawcy wykroczenia (art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w.);
3. zastosowanie zasady in dubio pro reo;
4. udostępnienie pełnej dokumentacji zgromadzonej w sprawie, w szczególności:
 - a) świadectwa legalizacji urządzenia obowiązującego w dniu 16 maja 2026 r.,
 - b) protokołów przeglądów technicznych i kalibracji urządzenia,
 - c) instrukcji eksploatacji urządzenia,
 - d) danych źródłowych i metadanych materiału fotograficznego,
 - e) informacji o wersji oprogramowania urządzenia,
 - f) dokumentacji sprawności sygnalizacji świetlnej w dniu i godzinie zdarzenia,
 - g) protokołu synchronizacji czasu w urządzeniu rejestrującym,
 - h) pełnego zapisu fotograficznego lub wideo z urządzenia;

5. wstrzymanie dalszych czynności do czasu udostępnienia stronie pełnej dokumentacji oraz umożliwienia zapoznania się z nią i ustosunkowania się do jej treści.

Zastrzegam prawo do uzupełnienia wyjaśnień oraz zgłoszenia dalszych wniosków po zapoznaniu się z pełną dokumentacją sprawy. W przypadku odmowy uwzględnienia powyższych wniosków zastrzegam prawo do wniesienia środków zaskarżenia oraz prowadzenia pełnego postępowania dowodowego przed sądem.

Z poważaniem

